

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

10 januari 2001

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw **Patricia Ceysens c.s.** –

**houdende invoering van een decretaal subrogatierecht voor het Vlaams Fonds
voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap heeft, zoals zijn naam het juist weergeeft, als voornaamste opdracht de maatschappelijke integratie van personen met een handicap te bevorderen.

Volgens het oprichtingsdecreet van het Fonds moet onder handicap verstaan worden : "elke langdurige en belangrijke beperking van de kansen tot sociale integratie van een persoon ten gevolge van een aantasting van de mentale, psychische, lichamelijke of zintuigelijke mogelijkheden". De potentiële doelgroep voor het Vlaams Fonds, zijnde dus personen met een ernstige functiebeperking, wordt geraamd op 3,6 % van de bevolking of 185.400 personen.

De bijstand die aan deze personen wordt geboden, neemt diverse vormen van dienstverlening en hulp aan : opvang in gesubsidieerde voorzieningen, begeleiding bij het zoeken naar werk, bijdragen in de aankoop van materiaal, bijdrage in de hogere kosten van het dagelijkse leven voor een persoon met een handicap via het persoonlijke-assistentiebudget e.d.

Sedert een aantal jaren stelde men binnen het Vlaams Fonds een opmerkelijke stijging vast van het aantal personen met een niet-aangeboren (hersenen)letsel. Daarenboven is er een groeiende bewustwording van de belangrijke behoeften en niet-inge vulde zorgvragen bij deze doelgroep. Dat is de reden waarom op 1 februari 1999 het Centrum voor Locomotorische en Neurologische Revalidatie in opdracht van het Vlaams Fonds een onderzoek startte naar de omvang en de behoeften van die doelgroep. Het eindrapport werd in juli 2000 afgeleverd en levert zeer relevant en interessant materiaal op voor verder beleid. Het toont aan dat de bijstand aan personen met een niet-aangeboren hersenenletsel heel wat nieuwe zorgvormen en financiële middelen veronderstelt.

Het rapport leert ook dat binnen de groep van de niet-aangeboren hersenenletsels een onderscheid kan worden gemaakt tussen letsels met een externe of een interne oorzaak. Bij een externe oorzaak spreekt men ook van een traumatisch hersenenletsel. In het merendeel van de gevallen gaat het daarbij om verkeersongevallen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er binnen de jongste leeftijdscatego-

rieën een overwicht is aan trauma's als oorzaak van een niet-aangeboren hersenenletsel. De weeskendongevallen zullen hier niet vreemd aan zijn.

Indien iemand door een dergelijk ongeval een handicap heeft en dus recht heeft op een inschrijving in en bijstand van het Vlaams Fonds komt de vergoeding daarvoor niet in aanmerking als schadevergoeding door de dader. De reden daarvoor is dat het Vlaams Fonds tot op heden geen wettelijk of decretaal subrogatierecht werd verleend, in tegenstelling tot de regeling in heel wat socialezekerheidswetgeving. Zo wordt bijvoorbeeld in de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 alsook in de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 14 juli 1994, voorzien in een wettelijk subrogatierecht van de sociale parastatale die naar aanleiding van een ongeval een financiële tegemoetkoming uitbetaalt aan de getroffene.

Deze wetten stellen als principe dat de uitkering die zij zelf toestaan, niet verschuldigd is indien de getroffene voor dezelfde schade aanspraak kan maken op eenzelfde vergoeding krachtens een andere wetgeving. Het betreft daarbij zowel vergoedingen krachtens een ander socialezekerheidsstelsel als de financiële aanspraken op grond van het gemeen recht (artikel 1382 e.v.) waarbij een derde aansprakelijk wordt gesteld voor de veroorzaakte schade. De organismen belast met de uitbetaling van de socialezekerheidsuitkering die geconfronteerd worden met een dergelijke situatie, werden immers door de wetgever wettelijk gesubrogeerd in de rechten van de getroffene. Dat betekent dat zij de kosten die zij krachtens hun wetgeving verschuldigd zijn, verhalen op de derde aansprakelijke en daarbij in de plaats treden van de getroffene.

Het Vlaams Fonds werd in zijn oprichtingsdecreet door de decreetgever geen wettelijk subrogatierecht verleend. Nochtans wordt het Vlaams Fonds met een gelijkaardige problematiek geconfronteerd. Het Vlaams Fonds wordt immers geconfronteerd met uitgaven inzake de bijdrage voor materiële bijstand die nodig zijn door de gevolgen van het ongeval. Het Vlaams Fonds zal persoonlijke-assistentiebudgetten uitkeren die nodig zijn omdat mensen niet meer in staat zijn een aantal dagelijkse handelingen te verrichten, door de gevolgen van het ongeval. Het Vlaams Fonds subsidieert voorzieningen die mensen bijstand verlenen in hun dagelijkse leven, die nodig is geworden door het ongeval, enzoverder. Indien het Vlaams Fonds vandaag bijvoorbeeld de kosten van materiële bijstand wil verhalen op een aansprakelijke derde, dan moet zij

dat subrogatierecht in een individuele overeenkomst met de gehandicapte vastleggen. Dat lijkt een te omslachtige procedure.

Bovendien moet het subrogatierecht volgens de indieners van dit voorstel verder gaan. De kosten inzake de bijstand aan personen in hun dagelijkse leven in welke vorm ook (opvang in een voorziening, het persoonlijke-assistentiebudget, opleiding voor een nieuwe job) moeten eveneens door het Vlaams Fonds kunnen worden verhaald op een derde aansprakelijke.

Bedraagt de schadeloosstelling op grond van het gemeen recht minder dan de bijdragen en toelagen van het Vlaams Fonds, dan financiert het Vlaams Fonds deze bijdragen uiteraard zelf. De rechten van de getroffene op de bijdragen van het Vlaams Fonds zoals die vandaag bestaan, komen uiteraard door dit voorstel niet in het gedrang. Indien de verzekeraar zijn verplichting ten aanzien van de persoon met een handicap niet naleeft, kan het Fonds eveneens in de plaats van de betrokkene optreden.

Patricia CEYSENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt een nieuw hoofdstuk VIIIbis, bestaande uit een artikel 63bis, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK VIIIbis

Subrogatierecht

Artikel 63bis

Het Fonds kan voor de personen met een handicap die het gevolg is van een niet-aangeboren letsel, een rechtsvordering instellen tegen de voor dit letsel aansprakelijke, tot beloop van de krachtens dit decreet verschuldigde tussenkomsten.

Het Fonds kan die rechtsvordering instellen op dezelfde wijze als het slachtoffer of zijn rechthebbenden en wordt gesubrogeerd in de rechten die het slachtoffer of zijn rechthebbenden bij niet-vergoeding krachtens het gemene recht hadden kunnen uitoefenen."

Artikel 3

Aan artikel 64, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 23 februari 1994, wordt een 7° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"7° de opbrengsten ingevolge het in artikel 63bis bedoelde subrogatierecht."

Patricia CEYSENS

Guy SWENNEN

Ann DE MARTELAER

Simonne JANSSENS-VANOPPEN
